Kalász István

Most

Kilátás az ablakokon keresztül;
– menekülő galambcsapat.

Kenyerünket kés vágja el;
– ismét hallgatunk a világról.

A villanyt kapcsold majd le;
– álmom árassza el a tiédet.

Minden jelentéktelen fényképbe
– beleszeretem szerelmünket.